

разполагатъ още и съ голѣми стада (чобани). Пжтищата отъ Сливенъ за Търново и Шуменъ сж недобри и прѣсичатъ Балкана. Пжтътъ за Н.-Загора е сжщо стрѣменъ, но пжтищата за Ямболъ и Карнобадъ сж доста добри“.

Въ края на тоя цѣненъ трудъ има карта, въ която Сливенъ е отбѣлѣзанъ съ интересното име: „фабрика за оржжия“ (*fabrique d'armes*).

Отъ тукъ се види, че Сливенъ, вѣнъ отъ прочутитѣ си военни произведения (оржжия и барутѣ), шаеци, козяци, губери, сахтяни и т. н., е обработвалъ още донасяната отъ Кримъ лой за сапунъ, а въ околността му растѣлъ и оризъ. Производството на розовото масло, отъ което се възхищаватъ Баронъ Божуръ (1789—1805 г.), Walsh (1828) и т. н., вече слѣдъ идването на руситѣ въ града, когато сливенци замислятъ да се изселатъ, почва да отпада.

Руско-турскитѣ войни прѣзъ горнитѣ години дадоха начало не само на военни, но и на научни проучвания на Турция. Първи начнаха естественицитѣ, най-вече геолозитѣ. Още въ 1833 г. 26 мартъ идва въ Сливенъ австрийскитъ ученъ Фривалдски (заедно съ своя помощникъ). Той пише, че мѣстоположението на града се указало най-подходящо за цѣлѣта на прѣдприетата научна обиколка и изглеждало да даде най-добри резултати. Колкото за безопасността, находящето се въ Сливенъ руско консулство имъ дало „достатѣчни гаранции“. Обаче по една обиколка изъ Арсенювския боазъ, или близо нѣкадѣ между него и Демиръ-капия, помощникътъ на Фривалдски, нѣмецъ, се загубва за винаги. Очевидно, че той е падналъ жертва на обиръ, вѣроятно отъ турски, па възможно е и отъ български разбойници¹⁾.

По-голѣма важность за насъ прѣдставлява учениятъ Ами Буге, трудсветѣ на когото по обиколкитѣ му изъ Турция, освѣнъ че дадоха нѣщо ново на науката, но и създадоха цѣла ера въ отношенията на вѣнкашния свѣтъ къмъ Турция.

Ами Буге е пжтувалъ прѣзъ Турция въ 1836—1838 г., а е дошелъ въ Сливенъ въ 1837 г. отъ Търново прѣзъ Демиръ-Капия.

¹⁾ Ср. М с б, Ад. Щраусъ. с. 315.